

Върховният административен съд, Трето отделение, в настоящия състав, намира, че касационната жалба е подадена от надлежна страна в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и е процесуално **допустима**.

Производството пред Административен съд – София-град е образувано по жалба на сдружение с нестопанска цел „Балканка“ срещу Решение № 3087 от 16.11.2020 г. на Директора на Басейнова дирекция Дунавски район, с което е продължен срока на действие на Разрешително № 11140138/ 23.08.2012 г. за водовземане от повърхностен воден обект – река Искър с цел електропроизводство, посредством МВЕЦ “Злокучене”, издадено от Директора на Басейнова дирекция Дунавски район, с титуляр “ББИ - ЕНЕРДЖИ” ЕООД.

Съдът е уважил жалбата на сдружението и е отменил обжалвания акт. Приел е, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, но при наличието на съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до нарушение на материалния закон. Посочил е, че административният орган не е извършил дължимата проверка по чл. 35 от АПК и в допълнение е постановен при липса на мотиви.

Констатирал е, че в случая процесното решение на директора на БДДР е издадено в нарушение на материалноправната норма на чл. 78, ал. 1, т. 3 от Закона за водите /ЗВ/, съгласно която следва да е изпълнено условието на издаденото разрешително, за да бъде продължен срока. Изискванията по трите точки на чл. 78, ал. 1 следва да са изпълнени кумулативно, за да бъдат изпълнен фактическия състав за продължаване и изпълнение срока на действие на разрешително. В случая според АССГ не са изпълнени условията на първоначално издаденото първоначално разрешение, понеже не е извършено предвиденото в същото строителство и не е започнало водовземане от съответния воден обект.

От фактическа страна по делото е установено, че на жалбоподателя е издадено разрешително № 11140138/23.08.2012 г. за водовземане от повърхностен воден обект - р. „Искър“ с цел електропроизводство, посредством МВЕЦ “Злокучене”, издадено от Директора на Басейнова дирекция “Дунавски район”, изменено с решение № 1843/15.03.2016 г. и с посочен срок за завършване на строителството – 31.12.2018г. и краен срок на действие на разрешителното – 23.08.2022г.

По делото не е спорно, че обектът не попада в защитените зони на НАТУРА 2000. Пред административния орган е постъпило заявление от касатора от 11.09.2019 г., с което е поискано изменение и продължаване на срока на действие на разрешително № 11140138/23.08.2012г., изменено с решение за изменение №1843/15.03.2016г., на основание чл.72, ал.1, т.2 и чл. 78, ап.1, от Закона за водите. Искането е било мотивирано с това, че е осигурено необходимото финансиране, но все още не са установени собствениците и не е придобита изцяло собствеността на земите, необходими за изграждане на съоръженията. Поради това е заявено изменение на срока на завършване на строителството на 31.12.2025 г., изменение на срока за реализиране на водовземането на 31.01.2026 г. и едновременно с тях - продължаване срока на действие на разрешителното до 31.12.2027 г. Искането е било удовлетворено и е издадено Решение № 3087 от 16.11.2020г. на Директора на Басейнова дирекция Дунавски район за изменение и продължаване на издаденото разрешително за водовземане.

По делото е прието заверено копие на административната преписка.

От правна страна първоинстанционният съд е преценил, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт. Решението е издадено в изискуемата писмена форма, като съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Съдът е установил допуснати нарушения на

административнопроизводствените правила – чл. 35 от АПК, които са довели до нарушаване на материалния закон от административния орган. АССГ е заключил, че щом в условието по разрешителното са залегнали определени срокове за завършване на строителството и започване на водовземането, то в процедурата по изменението на разрешителното с правно основание чл. 72, ал.1, т.2 от ЗВ административният орган следва да провери дали те са изпълнени като условия и да откаже, ако това не е така. Възприел е аргумента на жалбоподателите – сдружение Балканка, че поставените срокове представляват условие по разрешителното и поради неизпълнението му и на основание чл. 78 от ЗВ изменението и продължаването му е следвало да бъде отказано, поради което е и отменил процесното решение.

Настоящият състав на ВАС трето отделение счита, че решението на административния съд е **неправилно**, като подадената срещу него касационна жалба е **основателна**.

Неоснователен е аргументът на касатора, че АССГ се е произнесъл по недопустима жалба. Въпросът с допустимостта на първоинстанционното производство е решен с определение № 6359/27.06.2022г. по адм.д. №4699/2022г. по описа на ВАС.

Неоснователно е и възражението на касатора за допуснати процесуални нарушения в призоваването му като заинтересована страна, доколкото същият е търсен на адреса, обявен в Търговския регистър и са получени сведения, че липсва такъв офис. Правилно съдът е приложил нормата на чл. 137, ал. 6 и след обявление на таблото на съда е приел, че призоваването му е редовно.

Правилно съдът е приел, че издаването на процесното решение е от компетентността на директора на БДДР, с оглед на чл. 52, ал. 1, т. 1- 3 от ЗВ, чл. 152, ал. 1, т. 1 от ЗВ, във връзка с чл. 5, ал. 1, т. 5 от Правилника за дейността, организацията на работа и състав на басейновите дирекции.

На основание чл. 43, ал. 1 и ал. 2 от ЗВ, индивидуалното използване на водите и водните обекти е налице, когато съответното право се осъществява от определен титуляр. Започване на водовземането по чл. 44, ал. 1, чл. 50, ал. 4, т. 4 от ЗВ е свързано с изграждане на водностопанската система на МВЕЦ - чл. 56, ал. 2, т. 4 ЗВ.

Необосновано от съда е прието, че е налице допуснато от административния орган процесуално нарушение, изразяващо се в издаване на оспорения акт, без да бъдат отчетени всички обстоятелства във връзка с изясняването на случая от фактическа страна.

При вмененото задължение на административния орган с разпоредбата на § 146, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на Закона за водите /ДВ, бр. 61 от 2010 г./, същият се е съобразил и с императивната разпоредба на чл. 78, ал. 2 от ЗВ, която постановява, че органът по чл. 52, ал. 1 продължава срока на действие на издадено разрешително, когато молбата е подадена в срока по ал. 1, когато не се нарушават нормативни разпоредби, планови предвиждания или обществени интереси и когато са изпълнени условията на издаденото разрешително. Част от условията на издаденото разрешително, посочени в т. 12.2 от Приложението към Разрешителното за водовземане от 2012г. са изграждането на централата и съоръженията да стане само след писмено съгласие на собствениците на имотите, които ще бъдат засегнати. Очевидно, продължавайки работата си по преговорите с тях, заявителят е бил поставен пред необходимостта да поиска изменение на останалите условия, които липсват на това съгласие прави неизпълними.

В случая, съдът намира, че няма данни да е налице бездействие, поради което да се приеме, че не са изпълнени законовите изисквания. Освен това, ситуацията би била

невъзможна и лишена от логика, ако трябва да е било изпълнено условие за срок, който се цели да бъде променен поради обективната невъзможност за неговото изпълнение.

Неправилен е изводът на съда, че неизпълнението на условията по издаденото разрешително за реализиране на водовземане обуславя незаконосъобразност на решение за изменение на издаденото разрешително. Съдът е следвало да обсъди всички аргументи на заинтересованата страна по делото и настоящ касатор по отношение на условията на разрешителното по чл. 72, ал. 2 и чл. 78, ал. 2, т. 3 от ЗВ. Действията по изграждане на ВЕЦ не са само действия по фактическото му изграждане, но включват и серия от подготвителни действия свързани с отчуждаване на земи, изготвяне на инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж. Несъмнено с установяване на собствеността и получаване на съгласие от всички засегнати собственици на недвижими имоти това задължително условие за предприемане действия по реализиране на водностопанската система се изпълнява.

В случая компетентния орган при упражнение на своите правомощия е преценил, че от страна на “ББИ - ЕНЕРДЖИ” ЕООД са били спазени изискванията за изменение и/или удължаване на срока по чл. 78, ал. 2 ЗВ. При упражняване на тази преценка по целесъобразност от административния орган не е допуснато нарушение на закона - чл. 169 АПК.

Настоящата инстанция намира, че са обосновани касационните възражения, че обжалваното решение е издадено в нарушение на закона. Административният съд не е съобразил представените по делото доказателства и приложимите правни норми. Решението на съда е неправилно и следва да бъде отменено. Спорът е изяснен от фактическа страна, поради което делото следва да бъде решено по същество. Изложените доводи водят до извод за основателност на касационната жалба на “ББИ - ЕНЕРДЖИ” ЕООД, от което следва, че жалбата на сдружение Балканка следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на касаторът се дължат направените от него разноски пред настоящата инстанция, както са били поискани и за които има доказателства за реалното им заплащане.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, Върховният административен съд, Трето отделение,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 410 от 25.10.2023г. по адм. дело № 2470 по описа за 2021 година на Административен съд – София-град, като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение „Балканка“ срещу Решение № 3087 от 16.11.2020 г. на Директора на Басейнова дирекция „Дунавски район“.

ОСЪЖДА Сдружение „Балканка“, [ЕИК] да заплати на “ББИ - ЕНЕРДЖИ” ЕООД, гр. София с [ЕИК], направените по делото разноски за настоящата инстанция в размер на 1874,35 лв./хиляда осемстотин седемдесет и четири лева и тридесет и пет стотинки/.

Решението е окончателно.

Вярно с оригинала,

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ СВЕТЛАНА БОРИСОВА

секретар:

ЧЛЕНОВЕ: /п/ ЛЮБКА ПЕТРОВА

/п/ КРЕМЕНА БОРИСОВА